

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Pavlou Rajmanovou
sídlem K. H. Máchy 758/8, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Magistrát města Pardubic**, IČO 002 74 046
sídlem nám. Republiky 12, 530 21 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2025, č. j. Mmp-112042/2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci se soud zabývá posouzením odpovědnosti žalobce za přestupky proti občanskému soužití.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Úřad městského obvodu Pardubice I rozhodnutí ze dne 1. 10. 2024, č. j. UMOI/5168/2024/Př/Zar (dále „*prvostupňové rozhodnutí*“) uznal žalobce vinným ze spáchání dvou přestupků proti občanskému soužití a uložil mu pokutu ve výši 2 000 Kč.
3. Prvního přestupku (dále „*přestupek 1*“) dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v rozhodném znění (dále „*zákon o některých přestupcích*“) se měl žalobce dopustit tím, že *dne 10. 4. 2023 v době od 19:00 hod. do 19:45 hod. v Pardubicích, před domem na adrese X, oslovil B. B. (1974) slovy: „Nazdar zmrde; ty tady nebydlíš, čuráku; jdi do prdele kreténe; vypadni z Pardubic, zmrde!“*. Uvedeným jednáním žalobce dle správního orgánu úmyslně jinému ublížil na cti tím, že ho jiným způsobem urazil.
4. Druhého přestupku (dále „*přestupek 2*“) dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích se měl žalobce dopustit tím, že *dne 14. 7. 2023 kolem 19:57 hod. v Pardubicích, před domem na adrese X, po předchozích vzájemných dohodách, kdy chtěl B. B. (1974) zabránit rukou umístěnou před kameru natáčení jeho osoby a své přítelkyně B. panem B. na telefon, tento fyzicky napadl B. tak, že jej udeřil pravou rukou, pěstí do obličeje, bez újmy na zdraví*. Uvedeným jednáním se žalobce dle správního orgánu úmyslně vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání.
5. Proti výroku II prvostupňového rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný ve výroku II rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále „*napadené rozhodnutí*“) odvoláním napadený výrok prvostupňového rozhodnutí potvrdil.
6. V dané věci bylo provedeno společné řízení dle § 88 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v němž byly projednány přestupky žalobce a obviněného B. B. (dále „*obviněného B.*“), který byl současně poškozeným ve věci nyní projednávaných přestupků žalobce.

II. Žaloba a její obsah, vyjádření žalovaného

7. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „*s. ř. s.*“). Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. K přestupku 1 žalobce namítal, že se správní orgány nevypořádaly s námitkami žalobce směřujícími proti videozáznamu, jedinému přímému důkazu, který měl spáchání přestupku 1 žalobcem prokázat. Dle žalobce je uvedený důkazní prostředek vadný. Zvuková a obrazová stopa videozáznamu není synchronní. To svědčí o tom, že byla přidána dodatečně či jinak upravena. Nelze mít za to, že slova zachycená na zvukové části nahrávky byla pronesena žalobcem, a to navíc v době, kterou obrazová stopa zachycuje. Žalobcem oslovený znalec z oboru fonoskopie zkonstatoval, že záznam je nekvalitní a nelze jej analyzovat. Zvukový záznam byl pravděpodobně pořízen na jiné zařízení než bezpečnostní kameru a až následně byl spojen s obrazovým záznamem. Správní orgány měly postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro reo*.
9. K přestupku 2 žalobce uvedl, že provedené důkazy nebyly hodnoceny objektivně. Poukazoval na vzájemnou blízkost svědkyně B. (dále „*svědkyně B.*“) a obviněného B.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

a absenci hodnocení věrohodnosti jejich výpovědí s ohledem jejich vzájemný vztah a jejich vztah k žalobci. Svědkyně B. a obviněný B. měli zájem žalobce penalizovat. Svědkyně B. je bývalá manželka žalobce a vede s žalobcem řadu soudních a správních sporů. Obviněný B. je dlouhodobý partner svědkyně B. Svědkyně B. je prověřována orgány činnými v trestním řízení, obviněný B. je podezřelý z křivé výpovědi učiněné v rámci jiného přestupkového řízení. Úder pěstí do obličeje není na kamerovém záznamu vidět, nic takového se ani nestalo. Pohybem ruky, nikoliv však sevřeně v pěst, který je vidět na videozáznamu, chrání žalobce svůj mobilní telefon a odstrkuje obviněného B. ze své osobní zóny. Ataky obviněného B. vůči žalobci správní orgán bagatelizuje. Na videozáznamu je vidět snaha obviněného B. udeřit žalobce, který ustupuje a vykrývá rány.

10. Žalobce dále namítal, že svědkyně B. nebyla řádně poučena o povinnosti podat svědeckou výpověď dle § 55 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Svědkyně B. odmítla odpovídat na otázky zmocněnce žalobce, aniž by jí svědčilo právo odmítnout výpověď. Žalovaný se s tímto žalobcem namítaným procesním pochybením nijak nevypořádal.
11. K přestupku 2 žalobce dále namítal, že žalovaný řádně neposoudil odvolací námítku, že jednání žalobce bylo reakcí na fyzický útok ze strany obviněného B. a svědkyně B., kteří se snažili žalobci vytrhnout či vyrazit z ruky mobilní telefon. Závěr, že nešlo o nutnou obranu, nebyl řádně odůvodněn.
12. K výši uloženého správního trestu žalobce namítal, že pokuta není proporcionální k závažnosti přestupků. Žalobci i obviněnému B. správní orgán uložil stejnou pokutu, ačkoliv se obviněný B. dopustil závažnějšího přestupku, fyzický konflikt vyvolal, snažil se pěstmi udeřit žalobce, který se jeho atakům pouze bránil. Nezohledněna zůstala omluva žalobce vůči obviněnému B. za použití výrazu „čokl“.
13. K hodnocení důkazů žalobce dále uváděl, že žalovaný nevzal v potaz, že konflikty jsou svědkyní B. a obviněným B. vyvolávány opakovaně a záměrně. Svědkyně B. nerespektuje výzvu OSPOD, aby se předávání dcery neúčastnil obviněný B. Obviněný B. i svědkyně B. při předávání opakovaně uráželi žalobce hanlivými výrazy a obscénními gesty, což správní orgán zcela ignoruje.
14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na právním názoru uvedeném v napadeném rozhodnutí a odkázal na něj. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

III. Přezkum věci soudem

15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Žaloba není důvodná.
17. Dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí*. Dle odst. 4 téhož zákonného ustanovení *za uvedený přestupek lze uložit pokutu do 10 000 Kč*.

18. Dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání*. Dle odst. 4 téhož zákonného ustanovení *za uvedený přestupek lze uložit pokutu do 20 000 Kč*.
19. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) pojem hrubé jednání musí být vykládán objektivně. Jde o takové jednání, které narušuje občanské soužití takovou měrou, že podle obecného názoru a přesvědčení překračuje rámec pouhé nevhodnosti (nesprávnosti). Je třeba proto důsledně odlišit jednání hrubé a jednání jinak nevhodné (např. porušení pravidel slušnosti, zdvořilosti). K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 2 As 84/2009-64. Všechna v tomto rozsudku uváděná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz.
20. Předně soud uvádí, že napadené rozhodnutí hodnotí jako zákonné a správné. Soud neshledal vady řízení, které by mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, má oporu ve spise. Napadené rozhodnutí, které je třeba považovat pro účely soudního přezkumu za jeden celek s prvostupňovým rozhodnutím, je dostatečně odůvodněno.
21. K žalobním námitkám soud uvádí, že v podstatě odpovídají námitkám odvolacím. Žalovaný se s podstatou argumentace žalobce obsaženou v odvolání v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal. Povinností správních orgánů, stejně jako soudu, je svá rozhodnutí řádně odůvodnit. Nicméně tuto povinnost nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku či její specifikaci. Akceptovány jsou i odpovědi implicitní. K tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130. Povinností soudu není opakovat již jednou vyřčené, proto v případě, že soud nebude mít při vypořádávání žalobních námitek (viz níže) výhrady k závěru žalovaného, pouze odkáže na napadené, případně prvostupňové rozhodnutí. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2015, č. j. 6 As 72/2014-88.

III.a K přestupku 1

22. Žalobce k přestupku 1 namítal, že nebyl prokázán, neboť videozáznam, jako jediný přímý důkaz, byl vadný.
23. Žalobní námitka je nedůvodná.
24. Soud má ve shodě se správními orgány za to, že spáchání přestupku 1 žalobcem bylo v přestupkovém řízení prokázáno. I dle soudu je nejdůležitějším důkazním prostředkem prokazujícím přestupkové jednání žalobce audiovizuální záznam označený jako *Velikonoce únos Z*. Shodný záznam je obsažen i v souboru označeném jako *U branky.mp4*. Na uvedeném záznamu je zachycen žalobce a je zřetelně slyšet slovní projev uvedený v popisu skutku, který směřoval vůči obviněnému B. včetně použitých hrubě vulgárních výrazů. Z videozáznamu je patrné menší zpoždění zvukové stopy za stopou obrazovou. Uvedené zpoždění však dle soudu, ve shodě se závěry správních orgánů, hodnotu důkazního prostředku podstatným způsobem nesnižuje. Zpoždění zvukového záznamu odpovídá tomu, že kamera byla umístěna ve větší vzdálenosti od osob na obrazovém záznamu vizuálně zachycených. Zvuková stopa obsažená na záznamu rovněž odpovídá jednání zachycených osob, tedy jejich gestům a pohybu úst žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

25. Tvrzení žalobce, že nesynchronita zvukové a obrazové stopy svědčí o tom, že zvuková stopa byla přidána dodatečně či jinak upravena, hodnotí soud jako spekulativní a neztotožňuje se s ním. Obdobně hodnotí soud tvrzení žalobce, že bezpečnostní kamerou umístěnou na domě bylo možné pořídit pouze obrazový záznam a zvukový záznam tak byl pravděpodobně pořízen jiným zařízením. Určitý nesoulad zvukového a obrazového záznamu při zohlednění jednání osob na obrazovém záznamu zachycených a s přihlédnutím k vyjádření obviněného B., vůči kterému projev žalobce směřoval, dle soudu o dodatečném přidání či jiné úpravě zvukové stopy nesvědčí. Pořízení záznamu právě dne 10. 4. 2023 vyplývá z výpovědi obviněného B. (viz čl. 55 správního spisu). Skutečnost, že bezpečnostní kamera zachycovala i zvuk vyplývá z dalších předložených záznamů z kamery, tedy například souboru označeného *14_7_2023 napadení u mobilního telefonu.mp4* nebo *Velikonoce vrácení Z..mp4*. Tvrzení žalobce dle soudu tedy hodnotu důkazního prostředku nezpochybnilo. Záznam proto nebylo třeba znalecky přezkoumat a bylo možné ho použít k prokázání viny žalobce za spáchání přestupku 1.
26. Skutečnost, že žalobce v době uvedené v popisu skutku vulgárními výrazy uvedenými ve skutkové větě častoval obviněného B., podpůrně vyplývá z úředního záznamu na čl. 2 spisu. Jeho obsahem je vysvětlení podané Policií České republiky svědkyní B. a obviněným B. bezprostředně, tedy několik minut, po nastalé události. Obviněný B. použití dvou ze tří hrubých výrazů žalobcem výslovně potvrdil. Ve výpovědi učiněné před správním orgánem obviněný B. na obsah úředního záznamu odkázal. Soud si je vědom skutečnosti, že úřední záznam není dle zákona důkazním prostředkem (viz § 137 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Vzhledem k blízké časové souvislosti mezi událostí a vyjádřením obviněného B. a přímým odkazem obviněného B. na obsah úředního záznamu ve výpovědi má však soud za to, že k němu lze na podporu skutečností vyplývajících z jiného důkazního prostředku, tedy audiovizuálního záznamu, přihlédnout.
27. K námitce žalobce týkající se jeho nepřítomnosti při ukládání videozáznamu na pevný disk žalovaným, v důsledku čehož mělo dojít k zesynchronizování zvukové a obrazové stopy záznamu, soud uvádí, že uvedená skutečnost nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno výše, i menší zpoždění zvukové stopy za obrazovou stopou nemá podstatný vliv na důkazní hodnotu audiovizuálního záznamu. I stav audiovizuálního záznamu před uváděnou synchronizací je dostatečný pro prokázání viny žalobce za přestupek 1.
28. Podstata námitek žalobce vznesených v průběhu správního řízení byla vypořádána prvostupňovým orgánem na straně 20 prvostupňového rozhodnutí, žalovaným na straně 8 napadeného rozhodnutí. Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že se správní orgány s tvrzeními žalobce nevypořádaly.
29. K odkazu žalovaného na rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2020, č. j. 9 As 90/2020-30, odst. 17, soud uvádí, že odkaz nebyl nepřiléhavý. V uvedeném rozsudku se totiž NSS vyjadřoval k rozložení důkazního břemene mezi správní orgán a přestupce v přestupkovém řízení v případě, že obviněný z přestupku svým tvrzením zpochybnil některý z důkazů opatřených správním orgánem. To, že ve věci posuzované Nejvyšším správním soudem šlo o přestupek v dopravě, a nikoliv přestupek proti občanskému

soužití, není rozhodné. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku dospěl k závěru, že v přestupkovém řízení primárně leží důkazní břemeno na správním orgánu, tedy uplatňuje se zásada oficiality. Avšak pokud je tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na obviněného a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal.

30. V nyní posuzované věci žalobce v zásadě obecně tvrdil, že zvuková část nahrávky byla upravena či nově vytvořena. Důkazy ke svému tvrzení však nedoložil, tedy důkazní břemeno ohledně svého tvrzení neunesl. Žalobcem v žalobě uváděné vyjádření jím osloveného znalce, že záznam nelze s ohledem na jeho kvalitu analyzovat, o úpravě či novém vytvoření zvukové části nahrávky nesvědčí.

III.b K přestupku 2

31. Žalobce v žalobě namítal, že k úderu pěstí do obličeje obviněného B. nedošlo. Provedené důkazy nebyly hodnoceny objektivně. Na kamerovém záznamu není úder pěstí do obličeje vidět, nebyla zhodnocena věrohodnost výpovědi svědkyně B. a obviněného B. s ohledem na jejich vzájemný vztah a jejich vztah k žalobci.
32. Prvostupňový orgán v odůvodnění rozhodnutí dospěl k závěru, že skutek je prokázán zejména záznamem označeným jako *14_07_2023 napadení u mobilního telefonu* (viz strana 17 prvostupňového rozhodnutí). Na záznamu je dle prvostupňového orgánu vidět, že se žalobce pravou rukou rozpráhnul proti obličeji obviněného B. Obsah výpovědi svědkyně B. a obviněného B. je uveden na straně 4 až 7 prvostupňového rozhodnutí. Stručné zhodnocení výpovědí je na straně 19 a 20 prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný na obsah prvostupňového rozhodnutí odkázal.
33. Soud má ve shodě se správními orgány za to, že i spáchání skutku, který byl posouzen jako přestupek 2, žalobcem bylo v přestupkovém řízení prokázáno. Úder pěstí pravé ruky do obličeje obviněného B. je důkazními prostředky, tj. videozáznamem označeným jako *14_07_2023 napadení u mobilního telefonu* ve spojení s výpovědi svědkyně B. a obviněného B., prokázán. Z videozáznamu vyplývá, že se žalobce pravou rukou rozmáchl vůči obviněnému B., zasažení obličeje obviněného B. pěstí ruky žalobce je prokázáno výpovědí obviněného B. a výpovědí svědkyně B. Vzhledem k tomu, že co do prokázání způsobu jednání žalobce se důkazní prostředky doplňují, má soud za to, že nebylo třeba věrohodnost výpovědi svědkyně B. a obviněného B. ze strany správních orgánů podrobněji hodnotit. Výpověď svědkyně B. představuje přímý důkaz, neboť svědkyně popsala, co sama viděla, resp. čeho byla účastna. Její výpověď není v rozporu s videozáznamem ani výpovědí obviněného B.
34. Soud souhlasí s žalobcem, že partnerský vztah mezi svědkyní B. a obviněným B., vůči kterému jednání žalobce směřovalo, a konfliktní vztahy, které panují mezi žalobcem na jedné straně a svědkyní B. a obviněným B. na druhé straně, by mohly mít v obecné rovině vliv na věrohodnost podaných výpovědí. Nicméně vzhledem k tomu, že jednání žalobce je co do své podstaty zachyceno na videozáznamu a výpovědi svědkyně B. a obviněného B. toto jednání co do způsobu provedení pouze upřesňují, má soud za to, že výpovědi svědkyně B. a obviněného B. věrohodné jsou. Všechny důkazní prostředky je totiž třeba hodnotit nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech.

35. Žalobní tvrzení, že žalovaný řádně neposoudil odvolací námitku, že jednání žalobce bylo reakcí na fyzický útok ze strany svědkyně B. a obviněného B., kteří se snažili žalobci vytrhnout či vyrazit z ruky mobilní telefon, je nedůvodné. Žalovaný, pokud jde o spáchání přestupku 2, odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Prvostupňový orgán se k tvrzené nutné obraně vyjádřil na straně 20 svého rozhodnutí a fakticky i na straně 17. Shledal, že se u žalobce o nutnou obranu nejednalo. Měl za to, že útok žalobce na obviněného B., resp. svědkyni B., byl v kontextu jejich předchozího jednání zcela neadekvátní. Rovněž soud má za to, že jednání žalobce nelze hodnotit jako nutnou obranu. Použití pěsti k úderu do hlavy jiné osoby (tvrzená obrana žalobce) jako reakce na jednání, kterým se jiné osoby snažily zabránit natáčení na mobilní telefon, který žalobce držel v ruce (tvrzený útok) naplňuje podmínku vylučující nutnou obranu uvedenou v § 25 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. V dané věci tvrzená obrana žalobce byla zcela zjevně nepřiměřená způsobu tvrzeného útoku.

III.c Vypořádání dalších žalobních námitek

36. Žalobce v žalobce dále tvrdil, že svědkyně B. nebyla řádně poučena o povinnosti podat svědeckou výpověď dle § 55 správního řádu. K tomu soud uvádí, že svědkyně řádně poučena byla. Poučení je obsaženo jednak v předvolání k ústnímu jednání a dále v příloze k protokolu o ústním jednání. Skutečnost, že svědkyně neodpověděla na některé položené otázky, nemá vliv na relevanci zbytku její svědecké výpovědi. Ani skutečnost, že se k obdobné námitce správní orgány výslovně nevyjádřily, nepředstavuje vadu řízení, pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit.
37. K námitkám žalobce týkajícím se správního trestu soud uvádí, že uložení pokuty ve výši 2 000 Kč žalovaný odůvodnil na straně 10 napadeného rozhodnutí, prvostupňový orgán na straně 18 a 19 prvostupňového rozhodnutí. Správní trest byl ukládán za dva přestupky, proto v souladu s § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo možné uložit pokutu až do výše 30 000 Kč. Správní orgány uložily žalobci pokutu ve výši 2 000 Kč, tedy při samé spodní hranici zákonné sazby. Odůvodnění výše pokuty ze strany správních orgánů pokládá soud za dostatečné, odpovídající její výši, která nemůže zásadně zasáhnout do majetkové sféry žalobce. Již skutečnost, že pokuta byla uložena za dva přestupky při absenci výrazných polehčujících okolností, svědčí o tom, že není nepřiměřená a odpovídá závažnosti spáchaných přestupků. Soud ve shodě se správními orgány má za to, že jako přítěžující okolnost je třeba hodnotit zejména skutečnost, že k protiprávnímu jednání žalobce došlo v přítomnosti jeho nezletilé dcery. Skutečnost, že obviněnému B. byla za jím spáchané přestupky uložena pokuta ve stejné výši jako žalobci, nesvědčí o zcela zjevné nepřiměřenosti pokuty, kterou by soud na návrh žalobce mohl v zákonem stanovených mezích snížit, případně od ní upustit. Omluva žalobce za použití výrazu „čokl“ s projednávanými přestupky nesouvisí, nemůže mít proto vliv na výši uložené pokuty.
38. Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že není pochyb o tom, že mezi žalobcem a obviněným B. a svědkyní B. dochází k opakovaným konfliktům. Stěží lze však rozpoznat, kdo konfliktní situace vyvolává více či méně. Ke vzájemnému fyzickému i verbálnímu napadání dochází i v přítomnosti dětí žalobce a svědkyně B. Oba rodiče i obviněný B. by si měli uvědomit, že ke zdravému vývoji dětí nepřispívá, pokud musejí

být přítomné vyhroceným situacím. Oběma rodičům náleží rodičovská zodpovědnost zahrnující i péči o zdraví a citový vývoj dětí. Proto by měl každý z rodičů učinit veškerá opatření vedoucí k předcházení vzniku konfliktních situací minimálně za přítomnosti nezletilé dcery.

V. Závěr a náklady řízení

39. Ze shora vyložených důvodů má soud žalobu proti napadenému rozhodnutí za nedůvodnou. Protože v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlédnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému podle obsahu spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 25. března 2026

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.